

Temetés

A sír torka néma görcs,
az eső zuhog. Ácsorgok.
Remegő vadvirág: vigasz.
A sírt nem láttam:valamin nevettem,
míg ők cigiztek, és a zene szólt.
A koporsón nem hallottam
a göröngyöt. Nevettem, s
nem értettem, miért e közöny,
míg a levegőben egy madár
emléked nélkül körözött...
Valami könnyű vidámság bennünk...
érthetetlen...
Lelked roppan Ott? S ehhez az egészhez,
hozzánk, már semmi közöd? Semmi közöd...
Az emlékek is éppoly talányosak, hogy tagadjam
a búcsú búcsú voltát, míg becsapva itt maradtál
lelkemben suttogó kísértet, szakítva minden földi szálát...

2015.10.26.